

Το 1973, μεσούσης της στρατιωτικής δικτατορίας και των βασανιστηρίων, ο εικαστικός καλλιτέχνης **Δημήτρης Αληθεινός** παρουσίασε στο Πνευματικό Καλλιτεχνικό Κέντρο **ΩΡΑ** το έργο του ***Συμβάν,*** αποδίδοντας στα ελληνικά την αγγλική λέξη happening.

Η αναφορά στα βασανιστήρια ήταν περισσότερο από σαφής, καθώς ανθρώπινα μέλη, κινούμενα χέρια και πόδια, εξείχαν από τρία λευκά κουτιά…

Δείτε στη συνέχεια ένα εύστοχο περιεκτικό σχόλιο της **Ελένης Καλαμπόκα,** εργαζόμενης στο Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (ΕΜΣΤ), για το εικονιζόμενο έργο από γύψο, ξύλο, φωτιστικό, μαγνητόφωνο που βρίσκεται στη Συλλογή του ΕΜΣΤ:

Δημήτρης Αληθεινός
Το Συμβάν, 1973

Εγκατάσταση

Η γυναικεία μορφή, σε εμβρυακή στάση, δεμένη χειροπόδαρα στο πάτωμα, η αναποδογυρισμένη καρέκλα και η λάμπα παραπέμπουν στα βασανιστήρια της χούντας.

Μια συγκλονιστική απεικόνιση της προσπάθειας υποταγής του μυαλού και του σώματος μέσα από την άσκηση πολιτικής βίας.

Αν το κουλουριασμένο αυτό σώμα μεταφερόταν στις μέρες μας χωρίς καμία παρέμβαση, θα

μας οδηγούσε συνειρμικά στο διαχρονικά παρόν φαινόμενο της ενδοοικογενειακής και σεξιστικής βίας και στις γυναικοκτονίες.

Ας αισθανθούμε τον πόνο του, ας αφουγκραστούμε την κραυγή του, να βοηθήσουμε να σπάσει τα δεσμά του, να ακουστεί η φωνή του.

Σήμερα ακόμα πιο πολύ, τις μέρες του εγκλεισμού και μιας βαθύτερης κρίσης που φαίνεται να πλησιάζει.

Ελένη Καλαμπόκα
Υποδοχή – Πληροφορίες ΕΜΣΤ